

Vedkommende skulde det kun være en 3,500 Rener, som Grønlænderne kunne leve med der. Nu anses 100 Rener for at være et Eksistensgrundlag for en Familie paa Mand, Hustru og omtrent 6 Børn, naar denne Familie ved Fiskeri og Jagt og paa anden Maade, som Territorierne der oppe give rig Anledning til, vil kunne faa et supplerende Underhold.

Det vil altsaa ses, at der allerede paa det Omraade, som Kommissionen har undersøgt, menes at kunne leve 3,500 Tamrenere, og at det skulde kunne give Grundlag for ca. 280 Menneskers Eksistens. Der er ingen Tvivl om, at disse Tal kunne meget betydeligt forøges, dels derved, at efterhaanden som Grønlænderne vænne sig til denne Næringsdrift, vil der kunne leve betydeligt flere Rener paa disse Distrikter, dels derved, at der sikkert er Distrikter af ret stor Udstrækning udenfor de her undersøgte, som egne sig til Avl af Tamren, saa det forekommer mig, at der allerede i Resultatet af disse Undersøgelser ligger et Fingerpeg om, at dette kan blive en Hjæpekilde sammen med andre af Betydning for Grønlands Ophjælpning, og jeg haaber, at det Resultat, Regeringen er kommen til foreløbig, nemlig ikke at ville gøre noget Forsøg, kun er et midlertidigt Resultat, indtil man faar Forholdene nærmere undersøgt.

Det kunde vistnok ikke være saa særdeles bekosteligt at gøre et Forsøg i mindre Udstrækning. Derved vilde man vinde yderligere Erfaringer, og der vilde i hvert Fald være vundet, at der vilde skabes et ganske overordentlig værdifuldt Bierhverv i alt Fald for nogle, og Hovederhverv for andre, for et efter Grønlands Befolkningstal dog ikke ubetydeligt Antal Mennesker.

Det er i øvrigt glædeligt at se, hvorledes Opmærksomheden i højere Grad er bleven henvendt paa at indføre og udvikle andre Erhverv i Grønland end netop det traditionelle, Sælfangst. Fiskeriet synes efter sidste Beretning at være i ikke ringe Udvikling deroppe og kunde vistnok udvikles endnu mere, noget, som jeg ogsaa tror, Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt paa. Det er ogsaa glædeligt at se, at Grønlands Kulminer synes at skulle give noget Udbytte. Vi se, hvorledes man allerede i det sidste Aar har benyttet disse Kul paa den grønlandske Handels Skibe. Ikke mindre glædeligt er det, at der er ikke saa faa Muligheder for en videre Udvikling heraf. Naar man dertil fjøede Avl af Tamren og muligvis andre

Erhvervsgrene, vil man efterhaanden nærme sig til det, man skulde, at den grønlandske Erhvervsvirksomhed fik en noget mere broget og sammensat Karakter, saa at derved Landets økonomiske Liv kunde faa et fastere Grundlag og gaa mere frem end før.

Det er mit Haab, at disse Undersøgelser maa blive fortsatte, naar Tid og Løjlighed byder sig, og at Regeringen, naar den mener, at Øjeblikket er kommet dertil, vil i hvert Tilfælde gøre et Forsøg i mindre Udstrækning, som forhøjbentlig senere kunde fortsættes og faa større Betydning.

K. Bjerre: Jeg skal tillade mig at anbefale et Underændringsforslag, som jeg sammen med 4 andre Medlemmer har tilladt mig at stille til Ændringsforslag Nr. 176. Ændringsforslaget gaar ud paa, at der bevilges 2,000 Kr. til Dansk Fredsforening, og Underændringsforslaget gaar ud paa, at der i Stedet derfor ydes et Bidrag paa 3,000 Kr. til „den danske interparlamentariske Gruppe“. Om selve dette sidste Forslag haaber jeg, at der kan være Enighed hos alle Partier.

Den danske interparlamentariske Gruppe arbejder som de øvrige Grupper indenfor de andre Rigsdage, vi arbejde med, paa at udføre Voldgifts- og Neutralitetstanken i Praksis. Tanken om at afgøre Stridigheder mellem Staterne ved Voldgift i Stedet for ved Krig er snart tiltraadt af alle civiliserede Lande, ogsaa de store Lande. Jeg skal ogsaa minde om, at den ny Konseilspræsident i England i stærke Ord har givet denne Tanke sin Tilslutning. Men det siger sig selv, at de smaa Lande maa være særlig ivrige for at faa denne Tanke frem, de maa saa at sige gribe til med begge Hænder og kunne ikke gøre for meget for at faa denne Tanke virkeliggjort: at Stridigheder mellem Landene afgøres ved Voldgift i Stedet for ved Krig. Men skulle vi smaa Lande udrette noget i den Henseende, er det meget nyttigt for os, at der finder en Samvirken Sted mellem os, for at vi kunne gøre vore Stemmer gældende i de Raadslagninger, der finde Sted. Et lille Lands Røst taber sig nemt i de store Raad, derfor er det meget vigtigt, at der finder et Samarbejde Sted mellem de smaa Lande for at fremme denne Sag, og da ganske særlig et Samarbejde mellem Nordens Lande.

Jeg skal oplyse, at den Sum, der foreslaas, tænkes anvendt paa at fremme Samarbejdet mellem de nordiske Rigsdage til